

udfærdigelse af årlige lister over de forpligtede grundejere og til beskikkelse af snefogeder. Samtidig ophævedes naturalarbejdsordningen helt for amtskommunernes vedkommende.

Ved det nu foreliggende lovforslag søges naturalarbejdsordningen helt ophævet også for sognekommunernes vedkommende. Siden 1964, da endnu 75 pct. af sognekommunerne benyttede sig af ordningen, omend i begrænset omfang, har ordningen uafvendeligt været tabt i betydning, og der findes herefter ikke at være tilstrækkeligt grundlag for opretholdelse af sognekommunernes adgang til at udføre snerydning ved tvangsudskrevet mandskab. Samtidig foreslås også købstadkommunernes adgang til at anvende naturalarbejde ophævet. Denne hjemmel har i det hele kun været anvendt i meget begrænset omfang.

Lovforslagets *kapitel 1* indeholder definitioner.

Lovforslagets *kapitel 2* fastslår vejbestyrelsernes forpligtelser med hensyn til at sørge for snerydning, til at træffe foranstaltninger mod glat føre og til at sørge for renholdelse af offentlige veje og stier.

I henhold til snekastningsloven af 1938 (§ 1) påhviler det vejbestyrelserne at sørge for snekastningen på offentlige veje og stier. Denne forpligtelse foreslås opretholdt som princip ved lovforslaget (§ 2), medens en række detaljerede bestemmelser om snekastningspligtens nærmere indhold oprindelsesvis er ophævet og erstattet af en almindelig hjemmel (§ 14) for ministeren for offentlige arbejder til administrativt at udfærdige vejledende retningslinjer for snerydningens udførelse. I øvrigt er det ved lovforslaget overladt til vejbestyrelserne selv inden for deres område at bestemme snerydningens omfang og rækkefølge ligesom vejbestyrelserne — i samråd med politiet — selv fastsætter de nærmere retningslinjer for snerydningens gennemførelse.

I henhold til den gældende snekastningslov (§ 2, stk. 3, og § 14, stk. 1) kan den myndighed, som snerydningspligten påhviler, bestemme, at ejerne af veje til en vej grænsende ejendomme, som i henhold til politivedtægt eller anden lignende bestemmelse har pligt til at renholde offentlig vej ud for deres ejendomme, tillige skal foretage snerydning efter reglerne for renholdelse af vejen gældende regler. Denne hjemmel foreslås i princippet opretholdt for vejbestyrelserne ved forslaget (§ 5), men dog med den ændring, at grundejerne kun kan pålægges snerydningspligt med hensyn til fortov og sti i byer og bymæssige bebyggelser. Grundejerne skal dog i henhold til § 5, stk. 2, i byer og bymæssige bebyggelser tillige kunne pålægges snerydningspligt med hensyn til mindre befærdede offentlige vejes samlede færdselsareal bortset fra gangtunneler og -broer.

De nærmere regler om grundejernes forpligtelser, bl. a. med hensyn til snerydning, der findes i de lokale politivedtægter, er søgt standardiseret og foreslået optaget i lovforslaget (kap. 6).

Vejbestyrelsesloven (lovbekendtgørelse nr. 342 af 9. december 1964) fastslår ikke udtrykkeligt nogen forpligtelse for vejbestyrelserne til at træffe foranstaltninger mod glat føre på de offentlige veje, bortset fra den forpligtelse, der følger af vejbestyrelsernes almindelige forpligtelse til at holde vejene i farbar og forsvarlig stand. I henhold til vejbestyrelseslovens § 53 overlades det til vejbestyrelserne at bestemme, på hvilke strækninger og i hvilket omfang, der vil være at træffe foranstaltninger mod glat føre på de offentlige vejes kørebåner.

Ved nærværende lovforslag (§ 3) har man foreskrevet en principiel forpligtelse for vejbestyrelserne til at træffe foranstaltninger mod glat føre, men har i øvrigt modificeret forpligtelsen i overensstemmelse med vejbestyrelseslovens § 53, som samtidig foreslås ophævet.

Man foreslår tillige (§ 14) tilvejebragt hjemmel for ministeren for offentlige arbejder til at udfærdige vejledende retningslinjer for udførelse af foranstaltninger mod glat føre.

En hertil svarende bestemmelse var i overensstemmelse med forslag fremsat af vejlovsudvalget af 1951 (i betænkning nr. 117 af 1955 om „De offentlige veje“) optaget i forslag til lov om bestyrelsen af de offentlige veje, men udgik under folkebehandlingen med den motivering, at eventuelle vejledende regler om glatføreforanstaltninger ikke burde kunne opfattes som retsregler (folketingsudvalgets betænkning, Folketingstidende B. 1956-57, sp. 236).

Motororganisationerne har imidlertid i en henvendelse til ministeren for offentlige arbejder af januar 1967 peget på, at foranstaltninger mod glat føre ikke udføres efter samme principper og i samme omfang over hele landet, og at uensartet og utilstrækkelig vintervedligeholdelse af de offentlige veje medfører øget færdselsrisiko og trafikafviklingsmæssige vanskeligheder. Organisationerne har ligeledes fremhævet, at fremkomsten af nye kemiske optøningsmidler gør størst mulig ensartethed i glatføreforanstaltningerne ønskelig.

Ministeriet for offentlige arbejder kan i princippet tilslutte sig motororganisationernes betragtninger og finder, at den stigende anvendelse af kemiske midler ved bekæmpelsen af glat føre og spørgsmålet om disses bivirkninger på vejbelægninger, ledninger, køretøjer og planter har gjort behovet for en nærmere undersøgelse af muligheden for